

Sygn. akt II CNP 33/11

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 listopada 2011 r.,
skargi M. M.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 6 kwietnia 2009 r., sygn. akt /.../
wydanego w sprawie z powództwa R. M.
przeciwko M. M.
o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2009 r. oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 7 października 2008 r. w sprawie z powództwa R. M. przeciwko M. M. o zapłatę.

Pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wymienionego wyżej prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego, wskazując m.in., że na skutek wydania tego orzeczenia poniósł szkodę, „albowiem aktualnie powód prowadzi przeciwko pozwanemu egzekucję należności zasądzonej zaskarżonym wyrokiem wraz z odsetkami i kosztami procesu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wymagania konstrukcyjne, jakie musi spełniać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, określa art. 424⁵ § 1 k.p.c. Należy do nich m.in. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4). Skarżący powinien więc złożyć w skardze oświadczenie, że szkoda już wystąpiła i określić jej rodzaj oraz rozmiar. Oświadczenie skarżącego nie spełnia tego wymogu.

Czyniąc zadość obowiązkowi z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., skarżący powinien również wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani nadzwyczajny środek zaskarżenia, bowiem tylko w następstwie przeprowadzenia takiego wyводу prawnego skarżący spełni obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 17 kwietnia 2009 r., IV CNP 14/09, niepubl). Tymczasem skarga M. M. nie spełnia tej przesłanki.

Braki w zakresie wymagań konstrukcyjnych nie podlegają uzupełnieniu, a skarga nimi dotknięta jest odrzucana *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.